

בתוכ (יקרא א) עליה הוא אשה ריח ניחח לה, [לעולם עליה עליה יבר אם] עליה - עליה זכר ולא עליה נקבה, שפטות זכר תפמים יקריבנו. למה כתוב אשה, שהרין אשר צריכה להמציא שם?

אלא אף על גב שעולה נקרבת זכר ולמוקמה נקרבת, נקבה לא צריכה לחרכה להפר ממנה, אלא עמה נקרב, בשבייל לחרבר זה עם זה. שעולה הנקבה אל הנזכר להתחבר כאחד, ואף על גב שאה לשות אישים.

נח היה ציריך להקריב עליה, שהוא במקום של הנזכר, עשה אותו הקדוש ברוך הוא להתחבר ולהכנס לתבה, ועל זה הקריב עליה. עוליה הוא אשה. אש ה'. שהתחבר [עמה] השמאלי בנקבה. שהרין [לו] נקבה מצד השמאלי באה, זכר מצד הימין בהתקבות זה בהזה, וכן נקראת [עליה] נקבה אשה. אש - קשור של האהבה שאוחזו בה השמאלי להעלומת למעלה ולהתקשר כאחד, וכן כתוב עליה הוא אשה, קשור של זכר ונקבה זה עם זה.

וירח ה' את ריח הניחח. וכותב אשה ריח ניחח. אש, אך שמענו - עשן ואש מחברים כאחד, שהרין אין עשן בלבד אש, כמו שפטות (שמות ט) והר סייני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה באש.

בא ראה, אש יוצאת מבפנים והוא דק, והוא בך, והוא דק אחד בחוץ שאינו דק בך, ואחיזים זה בזה, וזה עוליה העשן. מה הטעם? משום שהאס אשוחת בך בריח המהפעל, וסימן לדבר - החטם שיוציא בו עשן מן מותך אש. ועל זה כתוב (דברים לו) ישימו קטוורה באפה. קטורה באפה. משום שחוזרת

אהשה ריח ניחח לין (לעולם עליה סלקא דבר. אי) עליה סלקא דבר ולא סלקא נוקבא דכתיב זכר תפמים יקריבנו. אםאי כתיב אשה דהא אש בעי לאשتفח תפון.

אלא אף על גב שעולה אתקריב דבר. ולאתירה אתקריב. נוקבא לא בעיא לאתפרשא מניה, אלא בה אתקריב בגין לחברא דא בדא. דסלקא נוקבא לגבי דכורה לאתחברא כחדא. ובא אף על גב דאה לשות אישים.

נח אצטראיך ליה למקרב עליה. דאייהו באתר דדקורה. עבר ליה קדשא בריך הויא לאתחברא ולאעלאה בתיבה. ועל דא אקריב עליה. עוליה הוא אשה. אש ה' לאתחבר (בח) שמאלא בנווקבא. דהא (כל) נוקבא מסטרא דשמאלא קא אתיא ודקורה מסטרא דימינא באתבקותא דא בדא. ובגין בך אקריב (עליה) נוקבא אשה. אש קטירו דרחימי דאחד ביה שמאלא לסלקא לה לעילא ולאתקשרה כחדא. ובגין בך (ד"א בתים) עליה הוא אשה.

קשירו דבר ונוקבא דא בדא:

וירח יי' את ריח הניחח. וכותב אשה ריח ניחחות. אש ה' שמענא תננא ואשא מחברין כחדא. דהא לית תננא בלבד אשא כמה דכתיב (שמות יט) והר סייני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי' באש.

הא חזי, אש נפיק מלגיו ואייהו דק. ואחד במליה אחריא לביר דלאו אייהו דק ה' כי ואתאחד דא בדא וכידין תננא סלקא. Mai טעמא בגין לאתאחד אש באמליה דרגיש. וסימני חוטמא דנפיק ביה תננא מגו אשא. ועל דא כתיב (דברים לו) ישימו קטוורה באפה. בגין לאחד אש לאתירה. וחוטמא